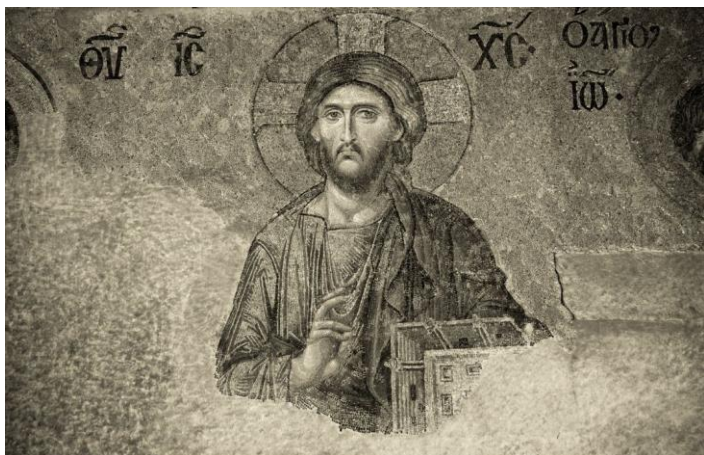

Samo eno potrebujem

28. nedeljam med letom

– 10. 10. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Ko Gospodu izročimo vse, se odpovemo vsemu, se odpremo za odnos z njim, ki ni le Učitelj, je naš Odrešenik. V tem odnosu nas reši vseh strahov in nas obilno blagoslavlja. Gospod, naj odpade balast v mojem življenju, da bom lahko bival v tvoji Ljubezni in skozi šivankino uho prišel v večno življenje s teboj.

Prosim za milost, da bi zmoget in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 10,17-30

17 Ko se je odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« 18 Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! 19 Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« 20 Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« 21 Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« 22 Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.

23 Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« 24 Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je znova spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! 25 Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.« 26 Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?« 27 Jezus se je ozrl vanje in rekel: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.« 28 Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.« 29 Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive 30 in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– Kristus ne daje recepta, povabi pa nas, da sprejmemo le eno – odnos z Bogom. Nekaj časa pustim, da Jezusove besede iz evangelija pronicajo vame.

– Mladenič ustvarja sam in je utrujen. V katero lastno delovanje bi lahko povabil Kristusa, da skupaj zasnujeva naslednje korake?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Mladenič, ki je imel vse, kar mu je svet lahko ponudil - bogastvo in varnost – je prišel k Jezusu, ker mu je manjkala ena stvar ([Mr 10,17-27](#)). Želel si je trajnega miru in sreče, ki ju ni mogel pridobiti z bogastvom in zvestim izpopolnjevanje zapovedi. Ko ga je Jezus izzval, naj Bog postane njegova edina prava lastnina in zaklad, je postal žalosten. Zbal se je odpovedati vsemu, ker ni mogel verjeti, da lahko v njem najde vse, po čemer hrepeni in išče. Srečo in varnost je iskal v tem, kar je imel, namesto v tem, koga bi lahko ljubil, mu

služil in se mu nerazdeljeno predal. Njegov zaklad in upanje na srečo nista bila v Bogu in v udejanjanju njegove darujoče se ljubezni.

Zaklad je posebej povezan s srcem, krajem želja in hrepenenja, s krajem volje in osredotočenosti in si zanj najbolj prizadevamo. Bog sam je največji zaklad, ki ga lahko imamo. Če se odpovemo vsemu drugemu, da bi imeli troedinega Boga, dosežemo največje veselje (prilika o zakladu [Mt 13,44](#)).

Prodati vse, kar imamo, lahko pomeni veliko različnih stvari: odpoved različnim navezanostim, vplivom, službam, življenjskim slogom, pravzaprav vsemu, kar bi nas lahko oviralo, da ne bi najprej in najbolj ljubili Boga ter mu s svojim časom, sredstvi, darovi in delovanjem služili v njegovi ljubezni do vsakega človeka in vsega stvarstva. To pomeni, da smo mu na voljo, da lahko po nas gradi Božje kraljestvo, kjer on ve, da bi ga lahko najbolje, in si v globini srca tudi sami najbolj želimo, čeprav pogosto tega niti ne vemo.

Tisti, ki so velikodušni do Boga in do bližnjega, ugotovijo, da ga v njegovi velikodušnosti do njih ne morejo preseči. Bog nas blagoslavlja z neprecenljivimi zakladi svojega kraljestva. Osvobodi nas vsega, kar nam onemogoča, da bi dosegli tisto, po čemer najbolj hrepenimo. Osvobodi na različnih strahov zase in za našo prihodnost, pred trpljenjem in zavrženostjo, pred nesmisлом in nesrečo.

Takoj potem, ko je bogat mladenič zavrnil, da bi sledil Jezusu, je Peter želel vedeti, kaj bodo on in drugi učenci imeli od tega, da mu brezpogojno sledijo ([Mr 10,28-30](#)). Povsem iskreno mu je odgovoril: Tisti, ki so zaradi njega zapustili vse, bodo prejeli stokrat več zdaj, že v tem življenju, in večno življenje po smrti.

Evangelij nam predstavlja paradoks: izgubimo, kar obdržimo, in pridobimo, kar razdamo. Ko izgubimo svoje življenje zaradi Jezusa Kristusa, pridobimo neprecenljiv zaklad in dediščino, ki traja večno. Vse, kar damo Bogu, se nam stokratno vrne. Radodarnost izhaja iz srca, ki je polno hvaležnosti za obilno Božje usmiljenje in neštete njegove darove. Velikodušnost bo bogato poplačana tako v tem kot v prihodnjem življenju ([Prg 3,9-10](#); [Lk 6,38](#)).

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Hvala za obilne milosti, s katerimi me blagoslavljaš, Gospod! Ljubim te, Gospod, moj Odrešenik.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

